

som de mene, at kunne bruge, og saa maade de simpelt hen Opdrætterne om Resten. Men ved en saadan Fremgangsmaade kan en Hjemmeremontering aldrig maade sig gennemføre; vore nationale Formold passe nu en Gang ikke til Fuldblods- heste eller til Trekvartblodsheste, ja selv den Hoppebestand, vi have til Raadighed her i Landet, passer heller ikke til Kryds- ningen med Fuldblodshingste. Det har ogsaa vist sig, at Afkommet efter disse Hingste har slet ikke svaret til de For- ventninger, man navnlig i Begyndelsen har næret til denne Avl. En stor Del ere faldne for smaa og spinkle ud, og Resten, de, som Opdrætterne ikke have været saa heldige at faa afsatte til Remontekommissionen, have ingen Værdi haft, de have kun haft Værdi for de Kapitalister, som have Raad til at holde en Hest som Legetøj.

Nu erkendes det jo ogsaa fra alle Sider og sikkert ogsaa fra selve Remontekommissionen, at den nærmeste Grund til, at Forsøgene hidtil ikke ere lykkedes, ligger i, at ved den hidtil anvendte Fremgangsmaade har det ikke kunnet lade sig gøre at drage et tilstrækkelig stort Antal Opdrættere ind i Sagen. Remontekommissionen har Aar for Aar stillet den For- dring, at Hoppeejerne i større og større Grad skulde lade deres Hopper bedække ved Ministeriets Fuldblodshingste. Derimod næve de paa en vis Maade ført Krig mod de Halvblodshingste, som Ministeriet har udstationeret, og saa er Remontekommissionen gaaet frem paa den Maade, at den har ladet afholde Hoppekaaring, den har altsaa udtaget Hopper, men det har jo kun naaft til Følge, at Opdrætterne have mere og mere trukket sig tilbage fra denne Avl. Jeg skal saaledes oplyse, at ved den ordi- nære Hoppekaaring i Frederiksborg Amt i 1908 blev der fremstillet 177 Hopper, og deraf blev der kaaret 133 til Bedækning ved Ministeriets Hingste. Men nu sidste Aar, altsaa i Aaret 1910, blev der kun fremstillet 55 Hopper. Det er blevet mig meddelt, at det saa ved en vidt udstrakt Anvendelse af Fribedækningsbilletter, det vil altsaa sige, at man gav en Del Op- drættere Ret til at faa deres Hopper frit bedækkede, er lykkedes Remontekommissionen at faa Ejere af 50 andre Hopper til endnu en Gang at gøre et Forsøg. Nu naar jeg bragt i Erfaring, at der ogsaa skal være gjort Forsøg paa Hoppe- kaaring i Sydsjælland, og at det der skal være lykkedes at faa kaaret ca. 50 Hop- per, og muligt er et lignende Antal kaaret

ovre paa Bornholm. Det vil altsaa sige, at der kun er 150 Hopper til Bedækning ved Ministeriets Hingste i Aaret 1910. Det er jo et tarveligt og magert Resultat un- der Hensyn til de mange kostbare Hingste, som Krigsministeriet ejer, og som koste Staten store Summer aarlig. Det er slet ikke billigt; der betales nemlig Fodervær- terne 3 Kr. daglig for hver Hingst, og da Hingstene ere udstationerede fra Begyn- delsen af Marts til Midten af Juli, bliver det en Bekostning af over 400 Kr. for hver Hingst, det vil sige en Bekostning for Staten af over 4,000 Kr. aarlig for samtlige Hingstes Udstationering i Bedæknings- tiden. Det er jo en kostbar Historie for et saa magert Resultat.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Dine- sen), der ogsaa stærkt interesserer sig for denne Sags Løsning paa en god Maade, omtalte dette Spørgsmaal ved Finanslovens første Behandling sidste Efteraar, og med Hensyn til Tilbagegangen oplyser det ærede Medlem, at i Aaret 1908 blev der købt her i Landet 200 Rideremonter, og kun 90 fra Udlandet, men i Aaret 1909 blev der kun indkøbt 133 herhjemme mod 152 i Udlandet. Disse Tal illustrere klart Tilbagegangen, og denne Tilbagegang vil absolut blive større Aar for Aar. Det ærede Medlem fra Hillerød oplyser end- videre, at ved en Hoppekaaring, der blev afholdt i Hillerød den 22. Oktober sidste Efteraar, mødte der kun 2 Hopper, siger og skriver to kaarede Hopper. Det viser jo klart, at Hoppeejerne i alt væsentligt nu have trukket sig tilbage fra at deltage i dette Lotterispil. Det ærede Medlem fra Hillerød oplyser endvidere i sit Foredrag, at en stor Del Opdrættere paa Sjælland og Lolland-Falster ere traadte sammen og have sat sig i Bevægelse for at komme til en Løsning af dette Spørgsmaal paa et andet Grundlag, og jeg mener ligesom det ærede Medlem, at den Opgave, som disse Mænd have sat sig, maa støttes; den bør støttes af Ministeren, og den maa og bør ogsaa støttes af Rigsdagen, vel at mærke, dersom disse Opdrættere ere de egentlige Opdrættere, nemlig de mindre Landejen- domsbesiddere, Bønderne. Er det derimod kun nogle Godsejere og Proprietærer, saa mener jeg, at Sagen ikke bør støttes. Det ser ogsaa noget mærkeligt ud, at et Land som Danmark, der har saa stor Hesteopdrætning, at det aarlig kan udføre over 25,000 Heste, ikke selv skulde kunne producere de faa Hundrede Heste, som vor lille Hær har Brug for. Det kunne vi sikkert ogsaa, det er der ikke Tvivl om,